

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Al final de la vida serem examinats en l'amor

L'evangeli d'aquest diumenge ens ofereix varis elements de reflexió. Primer, Jesús que es fa present als deixebles. Segon, ell té la iniciativa, actua. I tercer, la pregunta a Simó Pere: al final de la vida serem examinats en l'amor...

Després de ressuscitar, Jesús es va aparèixer diverses vegades als seus deixebles. L'Evangelí de sant Joan ens relata una d'aquestes aparicions quan els apòstols eren a la vora del llac de Tiberíades i es decidiren a anar a pescar.

I Jesús es va fer present allà a la platja, encara que ells no el varen reconèixer en un primer moment. També Jesús ressuscitat es fa present a les nostres vides, encara que sovint no el reconeixem i ens pensem que estem sols. Però quan Jesús els diu que tirin les xarxes de nou és quan Joan, el deixeble estimat, el reconeix.

Sens dubte van recordar un fet del passat, quan als inicis, també havent estat pescant sense èxit, s'ompliren les xarxes quan van seguir les indicacions de Jesús. I en aquell moment ell havia dit a Pere: «No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes. Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el seguiren.»

Enmig dels problemes de la vida ens costa reconèixer Jesús present i potser ens cal recordar com en altres ocasions ell s'ha fet present, ens ha acompanyat, l'hem experimentat, per revivre-ho en el present. Ens cal recordar els orígens de la nostra fe, de la nostra vida de deixebles. I ens cal també seguir les indicacions de Jesús. Perquè, escoltem de debò el que ell ens diu, la seva paraula?

Jesús en el llac Tiberíades (1575), de Tintoretto. Galeria Nacional d'Art, Washington D.C. (EUA)

Després de l'esmorzar que Jesús els havia preparat, el Senyor inicia la conversa amb Pere amb una pregunta: «M'estimes més que aquests?». A la memòria de Pere segurament es van presentar les seves afirmacions assegurant que estaria disposat a morir pel seu Senyor, però que va acabar negant-lo tres vegades. Tot i això li contesta: «Senyor, tu ho saps tot, tu saps que t'estimo.»

Quan llegim ara aquest passatge, no apreciem la riquesa autèntica del verb «estimar». L'idioma grec és molt ric en significats i tenien tres paraules per referir-se a l'amor: Àgape, Philia i Eros.

Com ens recordava el papa Benet XVI a la seva carta encíclica *Déu és amor*, l'expressió «Eros» fa referència a l'amor carnal, l'amor de «Philia» és l'amor de famí-

lia, d'amistat i denota un afecte entranyable. Però quan a l'Esclat s'expressa l'amor de Déu es fa servir el terme «Àgape», que expressa l'amor veritable i diví. És l'amor desinteressat, estimo sense esperar res a canvi. Així estima Déu. Aquí, l'evangelista Joan utilitza el present indicatiu: «agapàs me»? o sigui «m'estimes»?

Així és l'amor de Déu, així és l'amor de Jesús. Però ser estimat comporta una exigència. Amor amb amor es paga, diu l'expressió popular. A Simó Pere li diu Jesús: «Pastura les meves ovelles», és la missió que li encomana. I a nosaltres? Què em demana Jesús?, que espera de mi quan em manifesta que m'estima del tot? Pensem-ho. Diu sant Joan de la Creu que al final de la vida serem examinats en l'amor, com Simó Pere.

ENTREVISTA

Presència
obrera catòlica

ANTONIO DI MATTEO

El Moviment Obrer Cristià (MCL) pretén promoure l'afirmació dels principis cristians en la vida, en la cultura, en els ordenaments jurídics i en la legislació. Opera com un moviment eclesial de testimoni evangèlic organitzat i fidel a les directrius del Magisteri de l'Església, conscient del seu paper específic en la societat. L'MCL té un caràcter federatiu basat en el principi de subsidiarietat i solidaritat. El seu president és l'italià Antonio Di Matteo, que ha estat convidat per la Universitat Abat Oliba CEU.

Quins són els motius principals de lluita del MCL?

Som un Moviment de testimonis de l'Evangeli en el món laboral; per això sempre hem estat al costat dels treballadors, per donar suport a la seva protecció, drets, formació..., però també participació directa en processos productius amb responsabilitat corporativa. A més, sempre hem tingut cura de donar suport a polítiques que van en la direcció de promoure un paper actiu dels treballadors.

Per què les associacions catòliques han de dir la seva en política?

La nostra experiència rau en la intuïció de l'Església italiana per portar els valors i principis del Magisteri Social de l'Església als llocs de les decisions polítiques, precisament a través de la presència d'organitzacions obreres. A Espanya també es podria implementar, sempre que hi hagi una forta motivació valorada, constància de compromís i previsió.

La unió dels treballadors en un moviment com el seu a Espanya ajudaria a frenar la secularització?

La secularització és un fenomen global i es fa sentir més en països de gran tradició catòlica, com Espanya. Ho vivim a Itàlia, malgrat una tradició cultural i una llarga presència social. Això, com a catòlics no ens ha de fer rendir. Crec que cal professar públicament els nostres valors, forts en una presència viva a la societat, a través de moltes obres concretes, començant per les universitats.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Pare! Em sap greu
d'haver-vos ofès

Ha complert vint-i-dos anys, estudia a la universitat. Batejat en la infantesa, sense continuïtat. Tingué alguns contactes esporàdics i sense massa implicació amb una comunitat cristiana, durant la infantesa i l'adolescència i, relació més personal, amb alguns dels seus membres.

Fa un parell d'anys, començà un itinerari de conversió, lent i profund, en la comunitat esmentada que ha estat treballant, a fons i sense pressa, deixant-se portar per l'Esperit, ben acompanyat i escoltat, respectuosament.

En un moment del seu itinerari, després de moltes estones de pregària, de lectures de la Paraula, d'alguns llibres, de converses espirituals i de reflexió, amb un rerefons intens en el testimoniatge i mestratge d'un sacerdot amic, que traspasà, decidí significar el retorn al Pare en una confessió general preparada curosament. Havia de ser un gest sensible i eficaç. Hi dedicà esforç i temps. «Feliç el qui ha estat absolt de la falta / i ha vist que un vel cobria el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa / i que dintre

seu ja no manté l'engany» (Sl 32 [31], 1-2).

Davant del sacerdot, manifestà el seu penediment i esgranà els pecats, poc a poc, el dolor per haver-se allunyat de l'amor del Pare i dels ensenyaments de Jesús. Confiant en el Déu que passa i torna a passar per les nostres vides fins que ens atrevim a dir: «Pare em sap greu d'haver-vos ofès.»

Es succeïren els moments de pregària i de silenci dens. El temps semblava aturat. Un sentiment confiat de proximitat de Déu, de recerca del fons de la persona, del racó de tendresa on hi és present, dominava la situació. Penediment, dolor, llàgrimes, joia, propòsits nobles i sincers del noi... acolliment i generositat del Pare a desdir. «Però ara reconec el meu pecat, / no t'encobreixo més la meua culpa. / He dit: "Confessaré la meua falta al Senyor". / I tu m'has perdonat la culpa comesa» (Sl 32 [31], 5).

Recuperada la criatura neta i lliure, torna a començar. Sentint-se pecador perdonat, viure la joia del perdó, donar-ne gràcies a Déu! «Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo» (Sl 32[31], 11).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Un pequeño lugar
en la casa de NazaretHNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

«San José merece todo nuestro reconocimiento y devoción por cómo supo custodiar a la Virgen y a Jesús», decía el Papa en el día del Patriarca del año 2014.

Si san José custodió y acompañó a Jesús en su camino de crecimiento, también nosotros esperamos que nos guíe y enseñe a acompañar a nuestros hermanos.

Es conocida una forma de contemplación propuesta por san Ignacio, siguiéndola deseamos acercarnos a la Familia de Nazaret; les pedimos un rincón junto a ellos. Desde el pequeño lugar que como pobres nos corresponde, nos unimos a su acción de gracias al Señor. Admitidos allí, que nuestro amor no se llenará de las migajas que caen de la mesa, sino de la plenitud de la vida

que se nos regala por la salvación de Cristo.

Con ellos, podemos vivir la alegría del compartir y de la alabanza: «Te ensalzará, Señor, porque me has librado» (Sal 29). La oración conducida por Jesús, María y José llenará nuestro ser y nos mostrará cómo encontrar al Señor en la orilla de nuestro día y en los hermanos.

San José nos enseña a obedecer a Dios. Los Apóstoles nos descubren que en la escucha y en la obediencia al Señor Resucitado, encontramos el fruto de nuestro trabajo.

Que nuestra Señora, Madre de la Iglesia, nos haga sentir la alegría del encuentro con su Hijo Vencedor de la muerte; que nuestras casas, familias, trabajos, comunidades, sean lugares para encontrar la paz y el sosiego que el Resucitado nos ofrece.

Lectures
de la missa
diària
i santoral

2. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ac 6,8-15 / Sl 118 / Jn 6,22-29]. Mare de Déu d'Araceli. Sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i dr. de l'Església; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. ■ Dimarts [1Co 15,1-8 / Sl 118 / Jn 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. □ Dimecres [Ac 8,1b-8 / Sl 65 / Jn 6,35-40]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ Dijous [Ac 8,26-40 / Sl 65 / Jn 6,44-51]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finjosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. □ Divendres [Ac 9,1-20 / Sl 116 / Jn 6,52-59]. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Dissabte [Ac 9,31-42 / Sl 115 / Jn 6,60-69]. Ntra. Sra. dels Desemparats. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ † Diumenge vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setmana) [Ac 13,14.43-52 / Sl 99 / Ap 7,9.14b-17 / Jn 10,27-30]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità. Beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

DIUMENGE III DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 5,27b-32.40b-41)

En aquells dies els apòstols comparegueren davant el sanedrí, i el gran sacerdot començà així el seu interrogatori: «Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la sang d'aquest home». Pere i els apòstols contestaren: «Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta de Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador, per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis, i n'és també testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen». Ells prohibiren als apòstols de parlar més en nom de Jesús, i els deixaren anar. Els apòstols es retiraren del tribunal del sanedrí, contents que Déu els considerés dignes de ser maltractats pel nom de Jesús.

Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor!, / m'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts, / quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi; / ajudeu-me, Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes, / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 5,11-14)

Jo, Joan, tot mirant la visió vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels que rodejaven el tron de Déu, junt amb els vivents i els ancians. Eren milers i miriades de miriades que cridaven: «L'Anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança». Després vaig sentir totes les criatures que hi ha al cel, a la terra, sota la terra i al mar, totes les que hi ha en aquests llocs que deien: «Al qui seu al tron i a l'Anyell sigui donada la lloança, l'honor, la glòria i el poder pels segles dels segles». Els quatre vivents responien: «Amén». I els ancians es prosternaren adorant.

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 21,1-19) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús encara s'aparegué als deixebles vora el llac de Tiberiades. L'aparició fou així. Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs el Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els digué: «Me'n vaig a pescar». Els altres li respongueren: «Nosaltres també hi venim». Sortiren tots i pujaren a la barca, però aquella nit no pescaren res.

Quan ja clarejava, Jesús s'aturà vora l'aigua, però els deixebles no el reconegueren. Ell els digué: «Nois, ¿no teniu res per a menjar?». Li contestaren: «No». Els digué: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca i pescareu». Ho feren així i ja no la podien treure de tant de peix com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: «És el Senyor». Així que Simó Pere sentí aquestes paraules, es posà la roba que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que eren només a uns noranta metres de terra, vingueren amb la barca, estirant la xarxa plena de peix.

Quan baixaren a terra veieren un foc, amb peix i pa coent-se sobre les brases. Jesús els diu: «Porteu peixos dels que acabeu de pescar». Simó Pere pujà a la barca i estirà cap a terra la xarxa: hi havia cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no s'esquinçà. Jesús els digué: «Veniu a esmorzar». Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era; ja ho sabien que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igual va fer amb el peix. Era la tercera vegada que Jesús s'apareixia als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 5,27b-32.40b-41)

En aquellos días, el sumo sacerdote interrogó a los apóstoles, diciendo: «¿No os habíamos ordenado formalmente no enseñar en ese Nombre? En cambio, habéis llenado Jerusalén con vuestra enseñanza y queréis hacernos responsables de la sangre de ese hombre».

Pedro y los apóstoles replicaron: «Hay que obedecer a Dios antes que a los hombres. El Dios de nuestros padres resucitó a Jesús, a quien vosotros matasteis, colgándolo de un madero. Dios lo ha exaltado con su diestra, haciéndolo jefe y salvador, para otorgar a Israel la conversión y el perdón de los pecados. Testigos de esto somos nosotros y el Espíritu Santo, que Dios da a los que lo obedecen».

Prohibieron a los apóstoles hablar en nombre de Jesús, y los soltaron. Ellos, pues, salieron del Sanedrín contentos de haber merecido aquel ultraje por el Nombre.

Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensaltaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa. R.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / celebrad el recuerdo de su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 5,11-14)

Yo, Juan, miré, y escuché la voz de muchos ángeles alrededor del trono, de los vivientes y de los ancianos, y eran miles de miles, miriadas de miriadas, y decían con voz potente: «Digno es el Cordero degollado de recibir el poder, la riqueza, la sabiduría, la fuerza, el honor, la gloria y la alabanza». Y escuché a todas las criaturas que hay en el cielo, en la tierra, bajo la tierra, en el mar —todo cuanto hay en ellos—, que decían: «Al que está sentado en el trono y al Cordero la alabanza, el honor, la gloria y el poder por los siglos de los siglos». Y los cuatro vivientes respondían: «Amén». Y los ancianos se postraron y adoraron.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 21,1-19) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús se apareció otra vez a los discípulos junto al lago de Tiberiades. Y se apareció de esta manera: Estaban juntos Simón Pedro, Tomàs, apodado el Mellizo; Natanael, el de Canà de Galilea; los Zebedeos y otros dos discípulos suyos. Simón Pedro les dice: «Me voy a pescar». Ellos contestan: «Vamos también nosotros contigo».

Salieron y se embarcaron; y aquella noche no cogieron nada. Estaba ya amaneciendo, cuando Jesús se presentó en la orilla; pero los discípulos no sabían que era Jesús. Jesús les dice: «Muchachos, ¿tenéis pescado?». Ellos contestaron: «No». Él les dice: «Echad la red a la derecha de la barca y encontraréis». La echaron, y no podían sacarla, por la multitud de peces. Y aquel discípulo a quien Jesús amaba le dice a Pedro: «Es el Señor». Al oír que era el Señor, Simón Pedro, que estaba desnudo, se ató la túnica y se echó al agua. Los demás discípulos se acercaron en la barca, porque no distaban de tierra más que unos doscientos codos, remolcando la red con los peces.

Al saltar a tierra, ven unas brases con un pescado puesto encima y pan. Jesús les dice: «Traed de los peces que acabáis de coger». Simón Pedro subió a la barca y arrastró hasta la orilla la red repleta de peces grandes: ciento cincuenta y tres. Y aunque eran tantos, no se rompió la red. Jesús les dice: «Vamos, almorzad». Ninguno de los discípulos se atrevía a preguntarle quién era, porque sabían bien que era el Señor. Jesús se acerca, toma el pan y se lo da, y lo mismo el pescado. Esta fue la tercera vez que Jesús se apareció a los discípulos después de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

«Prengué el pa i els el donava»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Després de l'aparició del Ressuscitat enmig dels seus deixebles a Jerusalem, diumenge passat, la narració evangèlica ens presenta avui l'episodi de l'aparició del Ressuscitat a la vora del llac de Galilea.

Joan, en el seu Evangelí, no ens ha dit que els primers deixebles de Jesús fossin pescadors. Ara, a la fi de l'Evangelí en trobem a set d'ells pescant en les aigües del llac. La iniciativa la pren Simó Pere, que arrossega així els altres. Aquella nit, però, no pescaren res. Això ens recorda l'escena narrada per Lluc (cf. 5,1-11) a l'inici de la vida pública de Jesús i que hem llegit i comentat en el Diumenge V de durant l'any (just abans d'iniciar la Quaresma). Aquí també la paraula de Jesús, que és paraula de Déu, es mostra eficaç: una gran pesca que és a punt d'esquinçar les xarxes.

Aquesta paraula eficaç revela la presència del Ressuscitat. És el deixeble estimat, una altra vegada, el primer a creure i reconèixer el Senyor plantat a la vora del llac. I és Pere, una altra vegada, qui pren la iniciativa d'anar a l'encontre del Ressuscitat: es llança a l'aigua, per arribar-hi abans!

Curiosament en arribar a terra, Jesús ja té pa i peixos —basta recordar la multiplicació dels pans i dels peixos a Joan 6— que cou a les brases per oferir-los un bon esmorzar. El gest de Jesús de prendre el pa i donar-lo als deixebles té resonàncies eucarístiques, com tota aquesta escena.

A l'Evangelí segons sant Lluc, l'episodi de la pesca miraculosa acaba amb la vocació de Pere de ser pescador d'homes. En el relat de Joan tot acaba també en la vocació de Pere; una vocació que en la resta de l'Evangelí encara no se'ns ha presentat. Aquesta vegada, però, després de la triple confessió de l'amor que contrasta amb la triple negació que havia fet Pere, el Ressuscitat li encomana, també per tres vegades, de pasturar «les meves ovelles i els meus anyells». Jesús s'ha presentat com el Bon Pastor que dona la vida per les seves ovelles, i encomana ara a Pere de continuar la seva missió amb les seves ovelles.

És el Ressuscitat qui ens aplega per celebrar l'eucaristia, qui dona eficàcia a la nostra tasca en el mar de la vida, i qui ens aplega en un ramat confiat a Pere, per a la vida del món.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 1 de maig, a les 12.30 h. Confirmacions a la Parròquia de la Santa Creu de Terrassa. / **A les 20h,** missa a la Parròquia del Sagrat Cor de Sabadell amb la *Hermanad Nuestra Señora Virgen de la Fuensanta de Sabadell*.

Dilluns 2, a les 17.30 h. Confirmacions d'alumnes de l'Escola la Farga a la Catedral.

Dimarts 3, a les 17.30 h. Confirmacions d'alumnes de l'Escola la Vall a la Catedral.

Dimecres 4, a les 17.30 h. Confirmacions d'alumnes de l'Escola la Vall a la Catedral.

Divendres 6, a les 11 h. Romiatge de l'Escola la Salut de Sabadell al Santuari. / **A les 17.30h,** confirmacions d'alumnes de l'Escola la Farga a la Catedral.

Dissabte 7, a les 10 h. Trobada d'escolans al Seminari diocesà. / **A les 10.30h,** Jornada diocesana de Pastoral Obrera a la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Badia del Vallès. / **A les 18.30 h,** confirmacions a la Parròquia de la Sagrada Família de Sabadell.

Diumenge 8, a les 11 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Valentí de Terrassa. / **A les 17.30h,** missa en la trobada del Moviment de Pobles i Comarques a les Torres de Lliçà de Vall.

Dilluns 9, a les 11 h. Missa a l'Aplec de la Salut de Sabadell.

Notícies

Cursets de Cristianitat. El dissabte 23 d'abril, Mons. Salvador Cristau es va reunir amb els membres del Secretariat diocesà dels Cursets de Cristianitat i els preveres que serveixen el moviment.

Professió perpètua. El dia 23 d'abril, la Gna. Ana Muñoz Gallés, de la Congregació de Religioses de la Puresa de Maria, va emetre la professió perpètua en el col·legi de Sant Cugat del Vallès.

La Garriga renova el Vot de Poble a la Mare de Déu de Puiggraciós. La Garriga renovà el Vot de Poble a la Mare de Déu de Puiggraciós. El dissabte 24 d'abril, la imatge estigué a la parròquia per a la veneració dels fidels. El diumenge 25 tingué lloc la missa en el santuari i l'aplec.

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. El diumenge 24 d'abril, Mons. Salvador Cristau celebrà la missa al Santuari de la Mare de Déu de la Salut, a Sabadell, amb l'Hospitalitat Interdiocesana de la Mare de Déu de Lourdes.

Agenda

Aplec de la Mare de Déu de la Salut de la ciutat de Sabadell. Tindrà lloc

els dies 6, 7, 8 i 9 de maig, al santuari. El dilluns 9, a les 11 h, missa presidida per Mons. Salvador Cristau.

Trobada d'escolans. Dissabte 7 de maig, de 10 a 17 h, al Seminari Diocesà: activitats lúdiques, descoberta del Seminari, celebració de l'Eucaristia. Contacte: Mn. Joan Hernández, tel. 677 182 296.

Jornada diocesana de Pastoral Obrera. «L'alegria de caminar junts/es». Dissabte 7 de maig, de 10.30 a 17 h, a la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Badia del Vallès. Promoguda per la Delegació de Pastoral Obrera i els moviments MIJAC, JOC i ACO.

14è Romiatge de la Pastoral de la Salut. Dissabte 14 de maig, al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell, presidit pel Sr. Bisbe.

Trobada d'adolescents. Divendres 6 de maig, de 19 a 20.30 h, a la Parròquia de Sant Sadurní de Montornès del Vallès. Edats: 1r a 3r d'ESO; 4t d'ESO - 2n Batxillerat. Lema: «Sigues valent, el món t'espera.»

Concert. Dissabte 7 de maig, al Santuari de Schoenstatt (Valldoreix). A les 18 h, missa; a les 19 h, *The Relive 2022 Concert*. Sopar.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Al final de la vida serem examinados en el amor

El evangelio de este domingo nos ofrece varios elementos de reflexión. Primero Jesús que se hace presente a los discípulos. Segundo, él tiene la iniciativa, actúa. Y tercero, la pregunta a Simón Pedro: al final de la vida serem examinados en el amor.

Tras resucitar, Jesús se apareció varias veces a sus discípulos. El Evangelio de san Juan nos relata una de estas apariciones, cuando los apóstoles estaban junto al lago de Tiberíades y decidieron ir a pescar.

Y Jesús se hizo presente allí en la playa, aunque ellos no le reconocieron en un primer momento. También Jesús resucitado se hace presente en nuestras vidas, aunque a menudo no le reconocemos y pensamos que estamos solos. Pero cuando Jesús les dice que tiren las redes de nuevo es cuando Juan, el discípulo amado, le reconoce.

Sin duda en aquel momento recordaron un hecho del pasado, cuando en los inicios, también habiendo estado pescando sin éxito se llenaron las redes cuando siguieron las indicaciones de Jesús. Y en aquella ocasión él había dicho a Pedro: «No tengas miedo. En adelante serás pescador de hombres. Ellos volvieron las barcas a tierra, lo dejaron todo y le siguieron.»

En medio de los problemas de la vida nos cuesta reconocer a Jesús presente y puede ser necesario recordar cómo en otras ocasiones él se ha hecho presente en nuestras vidas, nos ha acompañado, lo hemos experimentado, para revivirlo en el presente. Debemos recordar los orígenes de nuestra fe, de nuestra vida de discípulos. Y necesitamos también seguir las indicaciones de Jesús. Porqué, ¿escuchamos de verdad lo que él nos dice, su palabra?

Después del desayuno que Jesús les había preparado, el Señor inicia la conversación con Pedro con una pregunta: «¿Me quieres más que éstos?». En la memoria de Pedro seguramente se presentaron sus afirmaciones asegurando que estaría dispuesto a morir por su Señor pero acabó negándole por tres veces. Sin embargo le contesta: «Señor, tú lo sabes todo, tú sabes que te quiero.»

Cuando leemos ahora este pasaje, no apreciamos suficientemente la riqueza auténtica del verbo «amar». El idioma griego es muy rico en significados y tenían tres palabras para referirse al amor: Ágape, Philia y Eros.

Como nos recordaba el papa Benedicto XVI en su carta encíclica *Dios es amor*, la expresión «Eros» hace referencia al amor carnal, el amor de «Philia» es el amor de fa-

milia, de amistad y denota un cariño entrañable. Pero cuando en la Escritura se expresa el amor de Dios se utiliza el término «Agape», que expresa el amor verdadero y divino. Es el amor desinteresado, amo sin esperar nada a cambio. Así ama a Dios. Aquí el evangelista Juan utiliza el presente indicativo: ¿«agapás me»? o sea ¿«me amas»?

Así es el amor de Dios, así es el amor de Jesús. Pero ser amado comporta una exigencia. Amor con amor se paga, dice la expresión popular. A Simón Pedro le dice Jesús: «Apacienta mis ovejas», es la misión que le encomienda. ¿Y a nosotros? ¿Qué me pide Jesús a mí?, ¿qué espera de mí cuando me manifiesta que me ama del todo? Pensémoslo; dice san Juan de la Cruz que al final de la vida serem examinados en el amor, como Simón Pedro.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

